

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 2 Septembrie st. v.

Am dis ieri, că cei mai mulți dintre tinerii, care se află pe băncile scoalei, nu sînt încă destul de maturi, ca să se poată pe din destul pînă de importanța adevărurilor ce am emis în ceea-ce îi privește.

Este însă o parte din ei, la care trebuie să presupunem această maturitate: sînt tinerii înaintați pînă la studiile academice.

Acestia nu mai au trebuință de mentori, ci trebuie să-și dea ei înșiși seamă despre greutățile, cu care vor avea să se lupte după-acești și vor fi terminat studiile, și să simță, că este pentru dîșii o ceștiune de conservare individuală să se pregătească pentru această luptă.

Ei cunosc împregiurările, în care trăim, pot să judece din propria lor intuițiune asupra lor și nu-și vor fi făcînd iluziuni în ceea-ce privește propriul lor viitor.

Ei știu, cât de greu îi este unui tiner român să-și găsească aici în țeara lui teren de activitate și de aceea în cei din urmă douăzeci de ani foarte mulți oameni cu cele mai frumoase pregătiri au trebuit să părăsească țeara lor și să treacă în România, ca să-și caute acolo teren de activitate. 'L-au găsit; 'L-au găsit însă numai pentru-că erau oameni activi și cu cele mai frumoase pregătiri.

Atât aici dar' cât și în România, numai aceia dintre tinerii noștri, care sînt activi și bine pregătiți, numai cei-ce au ambițiunea de a se distinge pot să spero o carieră potrivită cu aspirațiunile lor legitime.

Nu este, fără îndoială, definitivă actuala stare de lucruri, și desigur tinerii, care se află acum pe băncile scolii, vor avea o soartă mai bună ca noi, cei care le-am părăsit mai demult. Va veni, desigur va veni, e poate chiar foarte apropiat timpul, când ni se vor deschide și nouă Români terene de activitate aici în țeara noastră.

Atunci însă și mai ales atunci se va alege neghina din grâu.

Timp de douăzeci de ani am avut ocaziune de a ne convinge, cât de mult le-a stricat Maghiarilor căpătuierea oamenilor nemernici și lipsiți de cuvenita pregătire, numai pentru-că erau slugarnici, și ar trebui să fim și noi foarte nemernici, pentru-ca și atunci, când am avea și noi glas hotărîtor, să suferim ceea-ce astăzi ni se impune. Cel dintăiu succes, la care aspirăm, este curățirea pădurii de uscături, înlăturarea fără de milă a tuturor acelor oameni, care compromit și interesele publice și buna noastră reputațiune și înlocuirea lor cu alții mai activi și mai bine pregătiți, de care nu trebuie să ne rușinăm și care pot să împlinească sarcina ce iau asupra lor.

Tinerii noștri au avut în timpul din urmă câteva exemple rele. Ei au asistat la tristul spectacol, că în vreme-ce oameni de valoare nu pot să-și găsească teren de activitate și ori trăiesc de pe o zi pe alta, ori părăsesc țeara, alți oameni de un caracter foarte problematic și lipsiți atât de inteligență, cât și de pregătire, sînt căpătuiți, fiindcă n'au nici un sentiment de dignitate și prea puțin le pasă de disprețul public.

Într'un timp, în care întregul aparat al puterii publice se pune contra noastră în lucrare, nici că poate să fie altfel. În asemenea timpuri se caută cu dinadinsul tot ceea-ce este mai stricat și mai infect în societate, și se scot la iveală, se ridică la suprafață tocmai elementele corupte, coruptibile și inclinate de a propaga corupțiunea.

Nu însă în vederea unor asemenea timpuri își fac tinerii noștri studiile. Ei trebuie să trăiască în nobila iluziune, că părăsind băncile scoalei, vor avea să iee parte la o lucrare mai binecuvîntată, pentru care se cere atât independență de caracter, cât și multă, cât se poate de multă pregătire, trebuie să aibă nobila ambițiune de a fi puși în rîndul celor ce în timpuri ca cele de astăzi lucrează fără de preget, fără-ca să aspire la altă răsplătire decît mulțumirea de a-și fi făcut dator și de a fi pregătit terenul pentru viitor.

Și trăind în această nobilă iluziune și avînd această nobilă ambițiune, tinerii noștri vor profita de timpul ce-l petrec la studii, ca întorcîndu-se în mijlocul nostru să fim mândri de dîșii.

Reamintiri din trecutul Orientului.

Hatmanul Dorojenco.

(Urmare și fine.)

Cine a produs această turburare între Cazaci? — De ce în timpul, când Români erau duși de Turci cu de-a sila la războiu, Dorojenco se aruncă în brațele Turcilor? De cine se teme el? contra cui caută sprigină acest apărător al intereselor naționale rutene și al independenței căzăcesce?

Vre-o doi ani în urmă, la 3 Aprilie 1672, Marele Duce de Moscova îi adresează Sultanului o scrisoare provocătoare, prin care intervine pentru apărarea drepturilor Poloniei asupra pămîntului căzăcesc și pentru susținerea libertății căzăcesce.

În această scrisoare Țarul îl numește pe Dorojenco „afurisit de Dorojenco” (maledictus Dorozensko), care s'a resculat contra creștinătății și contra Regelui seu.

„Să nu vă expuneți, — îi dice Sultanului, — pentru numitul rebel Dorojenco, nesocotind antica amicie și buna vecinătate, la un războiu, ci să revocați ostirile, pe care le-ați exmis și să-i porunciți Hanului să păstreze atât cu popoarele, cât și cu voi vechia amicie și buna vecinătate. Căci dacă cu toate aceste, respingînd sincerile noastre sfaturi, nu ați recede dela intențiunile voastre ostite și ați voi să persistați în hotărîrea voastră de a vă război, noi, pe cât de adevărat este că sîntem Domn creștin, și că am încheiat învoieli de pace cu Regele Poloniei, mărturisim înaintea lui Dumnezeu, că și noi vom ridica ostirile noastre, vom scoate pe Cazaci de Tanais și pe ceilalți ce se află sub stăpînirea noastră, ca să infesteze Marea-Neagră, pe Tatarii calmuci, și negii gentisani, ca să năvălească în alte părți ale împărăției voastre, și nu numai ne vom da toată silința, ca să se excite adevăratul zel între Principii creștini. ci îi vom da totodată ansă și vecinului nostru Șachului Soliman din Persia. să năvălească în țările voastre.”

Eată dar' dușmanul lui Dorojenco. E Țarul, care amenință, că va ridica pe Cazaci, pe Tătari, pe Principii creștini, ba pînă chiar și pe Șachul Persiei asupra Porții, dacă îl va sprigină pe Dorojenco în virtutea capitulațiunilor încheiate la 1663.

când asupra lui Ivan Ivanovici una din acele priveri, pe care uriașul aruncă asupra unui pigmeu, pedantul om de știință asupra profesorului de danț; în același timp el își întinse piciorul și bătut cu el în pămînt. Acest act de bravură avu însă să-și plătească scump, căci corpul lui își perdă echilibrul și nasul i-se lovi de proptelele balconului. Înțeleptul păzitor al ordinii publice se îndreptă însă numai decît și își băgă mîna în buzunar ca-și-cînd n'ar fi voit decît să-și scoată tabachera.

„Cât pentru mine, am, stimabilul meu prietin și binefăcător Ivan Ivanovici, să-ți spun, că făcînd în timpot meu cu totul alte marșuri, abia oară în războiul din 1807. Aș pute să-ți povestesc cum am sărit un gard ca să-și fac o viziță unei Șvăboace frumusele.” — Grînd acestea, polițaiul trase cu ochiul și un zimbet al dracului de strengăresc se ivi împregiurul buzelor lui.

„Pe unde ai mai umblat astăzi?” — întrebă Ivan Ivanovici, întrecîndu-l pe polițaiu, ca să afle mai curînd cauza venirii lui. Ar fi trebuit foarte bucuros, ce are să-și împărtășească, dar' fineța și bontonul îl făceau să simță ce bădărănie ar fi asemenea întrebare. Ivan Ivanovici trebuia să se stăpînească și să aștepte deslegarea enigmei, deși inima bătea tare în peptul lui.

„Dă-mi voie să-ți povestesc. stăi! unde m'am și oprit? se întrebă polițaiul. Așa e, am

Și de ce atîta mînie?

'L-a făcut Dorojenco Țarului ceva? 'L-a insultat vre-odată? A năvălit poate în țeara lui? Are Țarul vre-un drept asupra pămîntului căzăcesc? — Nu! însă Țarul e creștin și aliat al Regelui Poloniei: el susține cauza creștină și drepturile iubitului seu vecin și aliat.

Pe timpul acela nu erau nici telegrafe, nici căi ferate, nici poste, și corespondențele diplomatice nu se puteau petrece cu repezițiunea din zilele noastre. Abia anul următor, la 27 Martie 1673, îi răspunde Marele Vizir Țarului.

Răspunsul acesta e un adevărat giuvaier, și am rîde din toată inima de el, dacă n'am ști, căte lucruri triste s'au petrecut din ziua, în care el a fost scris, și pînă astăzi.

Marele Vizir îl vestesce pe Țarul, că scrisoarea lui a fost interpretată ca de obicei și despre cuprinsul ei 'i-s'a făcut raportul cuvenit Sultaunului. Vizirul urmează apoi:

„Din ea s'a înțeles, că, voină a ajuta și a protege pe marele vostru amic și dilectul vostru vecin Regele Poloniei, ați scris cuvinte vane, indecent și nepotrivite pentru scrierile și Monarhii (per voler giovare et proteggere il vostru gran Amico, et dileto vicino Rè di Polonia, havete scritto parole vane, indecenti, et inconvenienti alli Rè et Monarchii); și deși mulțimită providenței divine această serenită și prea puternică casă imperială le este superioară tuturor celorlalte, nu are obiceiul de a băga în seamă asemenea vorbe vane și indecente; cu toate aceste vă răspundem, că ne mirăm prea mult, cum voi, care vă aflați într'un post onorat între Regii creștini și aveți o pozițiune onorată între dîșii, nu ați putut încă să vă câștigați oare-care însușiri mai demne și buna cuviință ce li-se cuvine Regilor și Monarhior creștinătății.”

De aceeași părere e și Mareșalul Poloniei, care însărcinează pe Sickerzinski, trimis în anul următor, 1674 la Poartă, să-și spună Marelui Vizir despre Moscoviți, că „obiceiu se-și convingă barbară a lor nu poate să-și convingă Ilustrului Mareșal. cu asemenea ginte barbară, care nu se ține nici de pacte, nici de jurăminte, Ilustrul Mareșal nu poate să aibă nici legături, nici amicie.”

Mojic însă ori nemojic, sperjur ori om de polie, Țarul e conștient în ceea-ce privește urmărirea planurilor sale. El îi ridică pe Cazaci, îi ridică pe Tatarii, se pune în înțelegere cu Principii creștini, îl asmuță pe Șachul Persiei, caută pretin-

înainte de toate să-și spun, că astăzi avem timp minunat.”

La aceste cuvinte Ivan Ivanovici se simțea pe jumătate mort.

„Dar', dă-mi permisiune”, — urmă polițaiu-măestru. — „Vin astăzi la d-ta într'o afacere foarte importantă.”

Fața polițaiului și întreaga lui ființă se cuprinsese acum de adîncă serioșitate, cu care voise să urce scările.

Ivan Ivanovici resuflă mai ușor și începuse să tremure de emoțiune, dar' nu mai stete după obiceiul seu la îndoială, ci întrebă: „O afacere importantă? Făcînd ai fi aceasta?”

„Lucrul stă astfel. înainte de toate îndrănesc a vă spune, iubitul meu prietin și protector. că din partea mea, — asta vă rog, să o aveți în vedere, — nu e nimic. dar' datorile de serviciu mă silesc. D-ta ai călcat dispozițiunile polițaii!”

„Ce vorbe mai sînt și aceste, Petre Fedorovici, eu nu înțeleg nimic.”

„Te rog, Ivan Ivanovici! cum să n'o înțelegi aceasta? Propriul domniei-tate dobitoce, a răpit un act foarte important și mai dîci apoi, că nu înțelegi nimic!”

„Ce fel de dobitoce?”

„Cu permisiunea d-tale, scroafa cea neagră, care se află în proprietatea d-tale.”

Foița „Tribunei”.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolae Gogol. —

(Urmare.)

Capitolul V.

În care se fac împărțiri despre înțelegerea luntă între două personalități vrednice de toată considerațiunea din Mirgorod.

Abia sosise Ivan Ivanovici acasă, abia se aședase după obicei la odihnă sub cerdac, când spre nespuse lui mirare se ivi ceva roșietic la porțiță. Era gulerul roșu de pe uniforma șefului de poliție, ai cărui obraji erau tot atât de purpurii ca și gulerul, astfel că fața lui părea poleită. Ivan Ivanovici își dișe: „E minunat lucru, că Petru Fedorovici mai vine cât de puțin pe la mine, ca să stăm de vorbă”. Îl cuprinsese numai o mare mirare, că polițaiu-maestru venia aer croazav de repede pe bălăbănia cu braștele în aer ceea-ce lui de obicei nu 'i-se întempla.

Pe uniformă lui erau opt bumbi, pe al noulea îl perduse înainte de doi ani cu ocaziunea unei procesiuni la sfințirea unei bisericici. Sergenții de mahala nu putuseră pînă acum să-și găsească, deși primind raportul de zi dela păzitorii de barieră, polițaiul totdeauna întrebă: „Bumbul meu nu s'a mai găsit?” Cei opt bumbi

erau aședăți tocmai precum babele aruncă bobii, unul la dreapta, altul la stînga. Piciorul stîng îi fusese rînit în cel din urmă războiu, la care a luat încă parte și de aceea umblînd îl depărta atât de tare de trup, încât paralisa aproape întreaga acțiune a piciorului drept. Astfel cu cât mai tare se silia să-și ducă picioarele înainte, cu atât mai încet înainta și Ivan Ivanovici pînă când polițaiul sosi la balcon, avu destul timp să-și frîmînte creștii, că de ce oare păzitorul ordinii publice își aruncă atât de strănic brațele. Aceasta îl preocupa pe Ivan Ivanovici cu atât mai vîrtos, cu cât polițaiul își încinsese chiar abia cea nouă, ceea-ce dovedea, că umblă în afacere de importanță extraordinară.

„Să dea Dumnezeu bine, Petre Fedorovici!” — strigă Ivan Ivanovici, care era precum scim foarte curios, și nu putea să-și ascundă nerăbdarea, când îl vedea pe polițaiu dînd oare-cum năvală pe se scări. Polițaiul tot nu cruvia încă în sus, ci se aședă. Mureau în tot nu cu picioarele lui, deoarece-ce nu putea cu nici un preț să reușească a sui scările dintr'un singur avînt.

„Îi doresc iubitului meu prietin și binefăcător Ivan Ivanovici bună dimineața!” — răspunse polițaiul.

„Te rog să sești. Ești, precum ved, obosit, fiindcă piciorul rînit te împedecă în umblat.”

„Piciorul meu?” — strigă polițaiul, arun-

denea pe dușmanii Turcilor și își dă silință să câștige simpatiile și încrederea lor.

Astfel îi găsește Țarul și pe Români, pe aceiași Români, care căutau și ei în lumea creștină un sprigin contra Turcilor.

Pe la începutul anului 1674 Dorojenco prinde mai mulți curieri rusesci, dintre care pe unul ce-i ducea Domnului Moldovei o scrisoare din partea unui anume Dumitrașcu, căpitan în oastea Țarului.

Domnul Moldovei, tot Grigorie-Vodă Ghica, era însărcinat să mijlocească începerea negocierilor de pace între Poartă și Polonia. În scrisoarea prinsă de Dorojenco căpitanul Dumitrașcu îl vestea dar', că Țarul a pornit cu oaste mare asupra Turcilor și îl roagă cu multă stăruință să-și dea toată silința, ca Polonezii să nu primească pacea.

Tot în acel timp Dorojenco cere ajutor grabnic dela Poartă, încheiându-și scrisoarea (29 Ianuarie 1674) cu următoarele cuvinte:

„Căci dacă acest inamic mă va învinge pe mine și va supune aceste regiuni domniei sale, se poate prevedea cu toată siguranța, că toate puterile sale, ale Moscoviților, ale Polonezilor, ale Barabassilor și ale locuitorilor acestei regiuni, le va descărca asupra domeniului serenității Porții otomane, și apoi va fi mai mare greutatea de a-i alunga din aceste regiuni“.

Hatmanul Dorojenco prevedea dar', că Moscoviții vor pune, după-ce îl vor fi învins pe el, puterile Cazacilor în serviciul cauzei moscovite, simțind marele adevăr istoric, că Moscoviții pun pe alții să le facă treburile.

O simte aceasta și Mareșalul Poloniei; el se simte însă legat, fiindcă Țarul a știut să-și câștige simpatii și să obțină succese și „Lysohub, capul oastei cazăcesci după Dorojenco, cel dintâiu s'a dat în partea Moscoviților, trăgând prin exemplul său și pe mulți alții“.

Astfel lucrurile ajung încetul cu încetul acolo, unde Țarul voia să le aducă.

La sfârșitul anului 1674 în Moldova nu mai e Domn Grigorie-Vodă Ghica, ci Dumitrașcu-Vodă Cantacusino, care la 24 Decembrie îi raportează Porții despre cele ce se petrec în Polonia și în țerile învecinate cu ea.

El spune, că Regele Poloniei a înaintat cu oastea până la riul Boristene „și precum îndeobște se vorbește, a făcut pact cu Moscoviții (ut vox publica, pacta cum Moscis fecit), care le-au cedat Polonezilor dincoace de Boristene marele oraș Kiovia și Kaniovul cu condițiunea, ca în ceea cealaltă parte a riului Boristene Moscoviții să stăpânească pe veche orașele și supușii cazaci.“

Adecă Țarul îi „cedează“ Poloniei o parte din țeara Cazacilor și își păstrează deocamdată sieși numai restul: cu aceasta se încheie istoria Cazacilor, cum istoria Polonezilor s'a încheiat o sută de ani în urmă cu împărțirea Poloniei, când

* Documentele, din care se fac aceste citațiuni, se află în arhivele ces. reg. din Viena și sunt publicate în colecția lui Eudoxie Hurmuzachi vol. V. part. I.

„Dar' ce sunt eu de vină? de ce lasă servitorul de cancelarie ușa deschisă?”

„Dar e propriul domniei-tale dobitoc, Ivan Ivanovici, și prin urmare d-ta porți vina“.

„Îți mulțumesc prea frumos, că mă pui de o potrivă cu un porc“.

„Asta n'am făcut-o de loc, Ivan Ivanovici! Pe legea mea, n'am făcut-o! Judecă d-ta însuși cu inimă curată“.

„Îți este, fără îndoială știut domniei-tale, că potrivit cu ordinațiunile guvernului, dobitocelor insalubre le este oprit a se plimba prin oraș și cu atât mai virtos prin stradele principale ale orașului. Vei admite și d-ta, că e oprit aceasta“.

„Mai scie bunul Dumnezeu, ce mai vorbesci și d-ta. O afacere importantă, că o scrozăfă aleargă pe uliță!“

„Dă-mi voie să-ți spun, dă-mi voie, Ivan Ivanovici: acesta e lucru de tot imposibil! Ce e de făcut? Guvernul poruncesce — noi avem să ne supunem. Nu contest, — aleargă pe ulițe, ba chiar și prin piață găini și găsece, — bagă bine de seamă, — găini și găsece: în ceea ce privește porcii și țapii, încă acum un an am emis o ordonanță, că nu le este permis să alerge pe ulițe, și acea ordonanță i-a fost atunci publicată întregului popor. (Va urma).“

Țarul a luat și partea, pe care o „cedează“ la 1674 și — mai ceva pe deasupra.

Ear' Dorojenco?! — Sciuse el de ce în adunarea dela 1669 voia să renunțe la Domnie și să-și petreacă restul vieții în retragere.

Nu mai erau Cazacii tot Cazacii de odinioară. Uneltirile vecinilor îi făcuseră să se desbine între dinșii și să servească ei înșiși cauza dușmanilor sei. Cu acești Cazaci Hatmanul Dorojenco nu se mai simțea destoinic a continua istoria Cazacilor.

Astăzi, după două sute de ani, Cazacii tot mai trăiesc, dar' nu mai au viața, nu mai au istoria lor proprie. Popor răspândit și numeros, ei nu mai sânt decât uneltele unui alt popor, înrudit, ce-i drept, cu dinșii, dar' superior prin spiritul lui de unire și prin consecuența, cu care lucrează pentru realizarea marilor sale aspirațiuni.

I. Slavici.

Revistă politică.

Sibiu, 2 Septembrie st. v.

Nota ministrului ungar de comerț în cestiunea tarifului vamal a făcut mult sânge rău în Viena. Toată presa oficioasă declară, că asupra pretensiunilor Ungariei nu se poate discuta și deoare-ce și contele Széchényi declarase deunăzi, că pretensiunile Austriei sânt indiscutabile, se pare că toată posibilitatea unei înțelegeri între Cis- și Transilvania în această privință e exclusă.

„Neue Freie Presse“ scrie relativ la nota guvernului ungar următoarele:

„Cât privește pe guvernul austriac, el în general nu se pare a fi inclinat să se invocească la noile pretențiuni ale Ungurilor; în consiliul de ministri, în care, după-cum se aude, încă nu s'a adus nici o hotărâre definitivă, majoritatea e pentru de a respinge în total nota guvernului ungar. Dacă din aceste pertractări ar eși la iveală acel facit, ca în general tariful vamal să nu se efectueze, locuitorii Austriei prea puțin s'ar supăra, dar' chiar nici guvernul austriac nu ar privi o mare lovitură în căderea tarifului vamal“.

Din Rumelia-orientală se raportează tulburări. Amărăciunea poporului din cauza brutalităților rusesci s'a manifestat mai înainte în capitala țerii. În Filipopol aderenții Principelui Alexandru s'au adunat înaintea consulatului rusesc dând expresiune simțimentelor lor. În curând s'au ivit apoi acolo și aceia, pe cari i-au câștigat deja rublele rusesci. Amândouă partidele au făcut câtăva vreme sgomot și au strigat, dar' în curând s'au îmbrăsciat și astfel întreaga manifestațiune n'a avut nici un caracter mai serios. Poate-că aceasta nici nu o să-și placă Rusiei, căreia i-ar veni mai bine la socoteală, dacă Bulgarii s'ar bate ca orbii cu cuțite și cu pucii și așa i-ar oferi bun pretext pentru o ocupațiune a Bulgariei.

Deocamdată însă se va trebui să se mulțumească cu aceea, că trimite un comisar în Sofia. După scirile din București ducele Dolgoruki va fi sosit deja în capitala Bulgariei. Un lucru cam bătător la ochi e acela, că baronul Kaulbars, care a fost delegat a participa la manevrele austriace din Galiția, a fost chemat la Țarul prin o depeșă și Sâmbătă a și plecat fără veste îndărăt în Rusia. E fără îndoială, că cabinetul rusesc se pregătește pentru o acțiune serioasă și are de gând, după-cum se poate da cu socoteala din declarațiile țărilor rusesci, să supună Bulgaria cu totul unui guvernament rusesc.

„Telegraphul“ din București face în numărul seu de Duminecă următoarele observări cu privire la situația din Bulgaria:

„Regența din Sofia s'a pus pe lucru. D-nii Stambuloff și Muteuroff ajutați într'un mod sfios de dl Caraveloff lucrează din resputeri pentru a stavili ingerența Rusiei în afacerile interne ale nenorocitului principat. Dar' rezultatul acestor patrioți incoreptibili bulgari este zadarnic. În armată chiar rublele lucrează energie și ofițerii, cari în ziua de 9/21 August ținând mâinile în buzunar priviau la Principele Alexandru condus ca un simplu arestat, pipăiesc acum în aceste buzunare imperiale rusești.“

„Când o națiune are nenorocirea a număra pînă la rîndurile sale oameni de această categorie, atunci pentru dînsa nu mai e scăpare. În curând vom fi martori oculari ai unui fapt dureros, când în Bulgaria se va repeta ceea-ce s'a repetat în Polonia. Eroul nenorocitei Poloniei Costiușco striga: *Finit Polonia!*... Cine va fi Costiușco al Bulgariei? „Ce va deveni Bulgaria? „Țările ruse declară că alt stăpân asupra Peninsulei-Balcanice decât imperul rus nu poate

fi. Dincolo de Prut nu se admite idea ca Peninsula-Balcanică să fie a popoarelor balcanice. Se dice că la Franzensbad s'a și hotărît, ca Bosnia și Herțegovina să fie definitiv alipite la imperul Habsburgilor. Țările ruse nu se mulțumesc însă cu atât și cer, ca întreagă Peninsula-Balcanică să fie rusească.“

„Epoca“ de altă parte aduce în numărul ei cel mai proaspăt următoarele informațiuni de o deosebită importanță:

„Sântem pozitiv informați, că dl White, ministrul Angliei, a lucrat și lucrează din puteri prelungă guvernul nostru, la alcătuirea unei alianțe defensive între statele balcanice.“

„Această scire o putem da în mod pozitiv.“

„Se mai dice în această privință, și ne mărginim a înregistra aceste svonuri, că s'ar încerca, ca unirea între România și Bulgaria să se facă în persoana Regelui Carol.“

„Dealtmîntrelea încă mai de demult am putut constata, pe ici pe colo, că acest plan preocupă pe consilierii tronului. În legătură cu aceste proiecte ar fi și venirea dlui Sturdza în capul departamentului afacerilor străine, fapt care nu s'ar putea altmîntrelea înțelege ați, când influența Rusiei pare a fi câștigat mai mult teren“.

Foile străine se preocupă de tema unei alianțe turco-rusesci, fiecare din punctul seu de vedere. Cu un limbaj ne mai pomenit scriu însă în astă privință țărele rusesci, între care „Novoie Vremia“ pune coroană tuturor. „Cel dintâiu pas hotărît — dice această foie — e o apropiere de Turcia. Spre acest scop Rusia n'are să părăsească vechia ei politică, ci are numai să o aducă în consonanță cu actualele împrejurări. Și, dacă pentru viitorul Slavilor și al bisericii ortodoxe e mai bine, ca creștinii din Orient să fie guvernați de pașe turcesci, decât de principii germani, — de, apoi se poate dice: *vivat Pașa cel turcesc!* Anglia și Holanda încă nu fac altmîntrelea.“

Impresiunile cetățenilor bulgari în urma ultimelor evenimente.

Correspondentul din Sofia al „Românului“ scrie Țarului seu cu datul de 26 August v. următoarele:

În una din corespondențele mele precedente am descris impresiunile țeranilor bulgari în urma ultimelor evenimente.

Astăzi mă voi încerca să vă descriu impresiunile cetățenilor, și mai cu seamă ale inteligenței bulgare.

Dar' evenimentele s'au urmat așa degrabă în curs de câteva zile, încât am fost nevoit să-mi întrerup șirul corespondențelor, descriindu-vă în ultima mea corespondență primirea, ce i-s'a făcut Principelui Alexandru la intrarea sa în Sofia. Astăzi îmi împlinesc datoria.

Am întreat la 13 August pe unul din cunoscuții bărbați politici, pe care îl sciam că este nepărtinitor, dacă va fi bine sau rău pentru Bulgaria, că s'a detronat Principele.

El îmi răspunde:

— Nu pot să mă pronunț într'un mod hotărît. Totul va depinde dela sfârșitul acestei comedii. Dintr'o parte e bine că a plecat Principele, și eacă de ce: mai întâiu de toate este speranța, că desbinarea între partide va înceta, vom avea pace internă; pe urmă, Rusia nu ne va mai face obstacole în afacerile interne și va lucra pentru recunoașterea definitivă a unirii celor două Bulgarii.

— Dar' spuneți-mi acum, de ce este rău că principele este detronat?

— Este rău, pentru-că lovitura de stat este făcută prin armată. Aceasta va fi foarte demoralizată. S'a făcut un precedent foarte rău; cine scie, dacă după câțiva ani nisce militari nu se vor încerca să detroneze și pe noul principe? E rău, fiindcă nu se scie, care va fi noul principe și, ce este mai mult, putere va el să fie așa de capabil și energie ca Principele Alexandru. Eu unul mă îndoiesc foarte mult. E rău încă, fiindcă sântem amenințați de o ocupațiune rusească. Dacă vom fi ocupați, noi vom perî definitiv. Rușii vor nimici ce noi am putut face în timp de șapte ani, și dacă această ocupațiune va dura vreo douăzeci de ani, atunci chiar naționalitatea noastră este amenințată. După douăzeci ani în Bulgaria se va vorbi mai mult rusesc decât bulgăresc.

Lăsați pe acest patriot și mă dusei la un inamic al Principelui.

— Cea mai fericită și pentru Bulgaria este ziua de 9 (21) August; s'a dus străinul, s'a dus Neamțul. Rusia ne-a promis, că nu ne va ocupa și nici nu ne va trimite comisar, numai dacă îl gonim pe Battenbergul.

Pentru întâia oară, Bulgaria este astăzi liberă.

Mă dusei la altul, pe care îl sciam, că este amic și apărător înfocat al Principelui.

— Nenorocire, amară nenorocire. Când ne vom liniști și noi! mereu revoluțiuni, mereu lovituri de stat; poporul s'a ruinat; vom perde în ochii lumei ori-ce respect. Vor veni la ordinea țărele cestiuni dinastice și vor absorbe toate forțele poporului.

— Veți chiama pe Principe ear' în Bulgaria? — Acum este prea târziu ca să-l chiamăm. Nu cred, că el va consimți să se mai întoarcă.

Și într'adevăr nimeni în Sofia nu credea, că Principele se va întoarce, afară numai de maiorul Popoff. Și a avut el mare curagiu, când a eșit la 12 August pe strade strigând: Trăiască Principele Alexandru!

Au fost grele acele momente pentru al doilea guvern provisor, care domni în Sofia dela 12 până la 16 August. Maiorul Popoff și regimentul întâiu cerură promisiune în scris, că Principele se va întoarce negreșit, căci altmîntreli vor ataca orașul; regimentul Struma și artileristii cereau să li se dea promisiune în scris, că Principele nu se va întoarce, și că în cas contrar, vor ruina orașul. Eacă de ce guvernul din Sofia n'avea energie. În curs de opt zile am trăit foarte rău în Sofia. Nu puteai să eși afară din oraș, care era împresurat din toate părțile de trupe, și afară de aceasta chiar însuși cerul se supărase pe noi. Ploua necontenit, tuna, fulgera; numai când veni vestea că Principele se întoarce ear', numai atunci soarele se îndură de noi și ne arătă rațele sale. Întreagă Bulgaria și chiar Europa va fi curioasă să scie, cari au fost autorii loviturii de stat. Luni sosi dela Viena maiorul Panitza. El primi funcțiunea de procuror general și se puse la lucru cu toată energia care-l caracterizează. Chiar Marți, a doua zi, fură arestate multe persoane, la cari se găsiră scrisori compromițtoare și numai Zancoffistii ca Clement, Zancoff, Liudscanoff, Milaroff, Balabanoff etc., dar' și Caraveloff, Nichiforoff, maiorul Panoff și alți mulți ofițeri. Frica apucase pe toți, și toți așteptau o judecată groaznică. Dar' Mercuri mai toți au fost liberați, unii însă arestați la domiciliu. Caraveloff, Panoff și Nichiforoff au fost păziți foarte strict, ca să nu între nimeni la ei. Nu se poate încă nimeni pronunța, dacă au luat și ei parte la complot, precum nu se poate ști, dacă ei sânt cu totul nevinovați.

Un membru din al doilea guvern provisor îmi spunea: Caraveloff este vinovat și dacă a știut, și dacă n'a știut despre complot. Dacă a știut, trebuia să iee măsurile necesare; dacă n'a știut, atunci este vinovat de ce n'a știut.

Benderoff și Gruieff se bucură de simpatia generală. Amândoi au avut mulți amici și cunoscuți și au fost respectați nu numai în armata întreagă, ci și decătră mulți orașeni. Amândoi erau cunoscuți ca patrioți foarte buni.

Când sosi scirea, că Principele se întoarce, toate fisionomiile deveniră vesele, începând cu aceea a cerului. Oamenii începură să ease afară din oraș, ca să se plimbe. Negoțul începă din nou mersul seu regulat. Dece Dumneșcu se între toate în starea lor de mai înainte.

Cronică.

Maiestatea Sa Monarhul, Principele de coroană, ducele de Cambridge și întreaga suită militară, vor sosi la 16 Septembrie n. dela manevrele din Galiția la Viena cu trenul separat al căii ferate de Nord, vor continua călătoria pe calea ferată de Sud și la 7 oare dimineața vor pleca la manevrele din Brunek în Tirol. La 22 Septembrie vor sosi apoi înalții domni în Viena.

Primirea prințului Wilhelm din Prusia la curtea rusească. Principele Wilhelm a fost întâmpinat la sosirea lui în Brest-Litovsk decătră Țarul, moștenitorul tronului și decătră marii principii, și a plecat în cetate, pentru a saluta pe Țarina. Prințului sânt atașați adjutantul general, principele Șașovskiy și adjutantul de suită, principele Vielosolkoii.

Scoala de fete din Sibiu. Copilele se adună mereu și în curând numărul celor înscrise se va trece preste șese-șeci. Din Bănat, din comitatul Aradului, din Selagiu, ba chiar și din Bucovina parte au sosit, parte s'au anunțat mai multe copile pentru acest an.

Numire. Ministrul de culte a numit pe Francisc Kozma, fost director al preparandiei din Keresztur, inspector scolar în comitatul Clujului în locul lui Carol Váradi, mort în urma duelului avut.

Timbre și competențe erariale. „Pesti Napló“ află, că ministrul de finanțe prepară un proiect de lege, prin care să se înlăture neajunsurile legilor în vigoare despre timbre și competențe erariale, care nu numai că dau publicului privilegii la plângeri continue, dară vatămă și interesele erariului.

Diplome de doctor din străinătate. Ministrul de culte și instrucțiune publică a decis, că notificarea diplomelor de doctor, obținute de cetățeni ungari în străinătate, dacă sună despre științele fizice, au a se face decât facultățile juridice din țară, chiar și în cazul, când aceste diplome sunt câștigate la facultățile filosofice din străinătate.

Comitetul central electoral al comitatului Sibiu va ține Vineri în 17 n. al curentei în sala cea mică a comitatului o ședință, în care va pertracta reclamațiunile incuse contra conseripțiunii alegătorilor pe anul 1887.

Un nou post în ministerul ungar de culte. Se vorbește, că în timpul din urmă s'au ivit în ministerul de culte o mulțime de afaceri, care fac de lipsă crearea unui nou post în minister. E vorba adevărat de afacerile israelite, care sunt atât de complicate și care pretind astfel de cunoștințe speciale, încât rezolvarea acestora astăzi e imposibilă. Ministrul de culte și instrucțiune are acum intenția, de a numi un secretar, care va avea în prima linie să se ocupe cu afacerile ovricesi. Eată șanse de avansare și pentru Rabinii ovricesi!

Aradul și muzica militară. În Arad nu se află nici o muzică militară, deși acest oraș este stațiunea unei garnizoane însemnate. Acest fapt curios „Aradi Közlöny“ îl explică în modul următor: Înainte de aceasta cu 8 ani, părinții orașului Arad, de câte-ori muzica militară cânta în piață, ordonau măturaților de strade să-și înceapă pravoasa lor activitate. Pentru această glumă orașul Arad și-a pierdut muzica militară pe 20 ani.

Elevii din Bêrlad, aflători la meserii în Cluj și Brașov. Despre elevii bêrlădeni, 23 la număr, care au fost așezați la meserii în Cluj a fost relatat o corespondență în Nrul 158 al foii noastre. Despre cei aflători la meserii în Brașov cetim în „Meseriașul român“ dela 13 Septemvrie n. următoarele: Sunt trei ani trecuți decând dl director Popescu a așezat în Brașov, sub supraveghierea Asociațiunii române de meserii, 21 elevi la 13 diferite meserii, anume: la orologeria 2, la tinichigii 3, la brutăria 1, la teracota 1, la pelerieri 2, la postavăria 2, la curelari 2, la croitoria 2, la tâmplăria 2, la strimfăria 2, la argășitoria 1 și la tăbăcăria 1. Dintre acești elevi au început a fi declarați sodali. Oamenii, cari privesc serios la dezvoltarea industriei în România, trebuie să se întrebe: Sânt acești tineri perfecți în meseria lor, și ce conduită au? La stăruința cea mare a elevilor de a fi declarați sodali, președintele asociațiunii de meserii din Brașov a cerut atestate dela fiecare măiestru și le-a trimis comitetului din Bêrlad. Atestatele date au constat cu laudă dibăciă elevilor în meseria, ce au învățat și că sânt apți de sodali. Obiectele lor expuse la expoziția Brașovenilor arată aievea perfecțiunea lor. Asupra conduitei lor nu s'au arătat alte cazuri, decât că granița a fost prea aproape de ei, s'au mai repezit cu voie și fără voie dincolo, dar ear' s'au reintors. Cu măiestria au tractat și cam cu dispută, pentru-că sânt destepti. Fapte urite însă nu au făcut. La școala germană pentru elevii meseriași au eșit mai mulți cu calculi primi. Prelegerile din religione de Dumineca le-au cercetat, prin urmare au conduită bună. Perfecțiunea de ajuns o vor avea elevii sodali silindu-se doi trei ani în străinătate, muncind cu ochi ageri. De rezultatul de până astăzi nu putem decât să felicităm pe dl Popescu, care a contribuit la formarea elevilor, fiindcă din copii strînși de pe uliță îi vedem în trei patru ani formați în cetățeni industriași. Dacă în toate orașele României se formau câte 50 elevi, în 3—4 ani puteam dice: Pentru astfel de Români nu e prea târziu, că au început a promova meseriile, când năpădesc străinii cu fabricatele lor.

Teatrul maghiar cu ori-ce preț. „Budapester Tagblatt“ dela 12 Septemvrie scrie: În 1 Octomvrie se va deschide sezonul de teatru maghiar în Timișoara. În interesul împreunării factorilor chemați a sprigini teatrul s'a pornit o mișcare și se plănuiesc în special fusionarea reuniunii de teatru cu reuniunea pentru respândirea limbii maghiare și transformarea reuniunii de cultură din Ungaria-de-Sud. Aceste reuniuni vor aduce în curând hotăriri în această cestiune.

Monumentul lui Badea Nichita Bloju. „Gazetei Transilvaniei“ i-se scrie din Reghinul-Săsesc: „Crucea în formă de monument a reșatului Badea Nichita Bloju s'a lucrat în Murș-Oșorheiu pe spesele Altei Sale Prințului de coroană Rudolf și acuma se află gata. Când A. S. va sosi în Gurghiu, spre a face vânătoarea îndatinată, după-cum se vorbește pe aici, se va aduce din Murș-Oșorheiu și apoi în prezența A. Sale și a demnitarilor, cari se vor afla la vânătoare, cu o ceremonie frumoasă se va ridica la momentul marelui vânător și brav opincar român Nichita Bloju, reșat în 9 Maiu 1886. Când vă scriu acestea, îmi aduc aminte de îngropăciunea vânătorului, unde sta scris: „Nun ruhen alle Wälder“ ș. a. (Acum odihnesc toate pădurile).“

Colera. În Budapesta s'au întemplat în zilele din urmă câteva cazuri de îmbolnăvire cu simptome suspecte. Se presupune, că sânt cazuri sporadice de colera nostras. Câteva persoane atacate au și murit. S'au luat toate măsurile de profilaxă, de vreme-ce nu este exclus pericolul epidemiei de colera asiatică. Asemenea

s'au întemplat și în Raab 6 cazuri de îmbolnăvire, dintre care două cu sfârșit letal tot cu simptome de colera. Obducțiunea medicală a costat la un cadavru calera nostras. Și aici s'au luat cele mai stricte măsuri de profilaxă și între populațiunea mai lipsită s'au împărțit gratuit materii de desinfectare.

O nenorocire la asilul Elena Doamna. O nenorocire s'a întemplat Joi seara la asilul Elena Doamna, care se repară: o scară dela o schelă, nefiind solid construită, se dărâma tocmai în momentul când se aflau pe dinsa mai mulți lucrători, cari căzură și din cari doi s'au rănit mai grav și au fost conduși la spitalul Brâncoveanu.

Steagurile regimentelor rumeliote s'au sfințit în 12 n. al curentei decât metropolitul Clement în Sofia în prezența ministrului de războiu și a lui Mutcuoff. După actul sfințirii steagurile au fost împărțite respectivelor regimente, după care trupele sub comanda lui Popoff au defilat. Toate steagurile poartă numele Principelui Alexandru. La această festivitate numeros public a fost de față.

Rezoluțiunile luate de congresul internațional anti-semitic sânt următoarele:

„I. Congresul internațional anti-jidovesc reunit în București, adoptă și admite decisiunile luate în congresul din 1882 din Dresda. „II. Congresul antisemitic internațional reunit în București, admite și se obligă a propaga și executa următoarele: „1. Jidovii sânt recunoscuți că nu sânt demni a mai sta în Europa, printre popoare. „2. Până se vor găsi mijloace proprii a-i pune isgoni din statele Europei, congresul impune adepților sei din România, Franța, Ungaria și statele ce vor adera la decisiunile luate de noi, a cere guvernelor și camerilor lor următoarele: „a) Să nu se acorde de state, județe și comune nici o concesiune sub nici un fel de denumire Jidanilor, chiar sub un nume împrumutat. „b) A nu acorda nici o funcțiune salariată de stat, județ sau comună, la nici un Jidan, precum nici la societățile de asigurări, bănci, etc. „c) Națiunile europene, ce aderă la această decisiune, să nu vândă nici o moșie sau casă la Jidani, precum și statul. Ear' statele să nu aibă voie a le da în arândă moșii, case sau mori, (asemenea nici un locuitor să nu arândeze moșie, case, hanuri, ospetării la Jidani). „d) Să fie interzic Jidanilor a avea stabilimente, precum: biruri, cafele, bererii, fabrici de spirit și vinuri; să nu poată exercita profesiile de brutar, măcelar, băcan, cărciumar sau grănar, medic și farmacist. „e) Să se intervină pe la preoții de toate confesiunile a propaga aceste idei printre poporeni lor, precum și profesiorilor în școală îndemându-i a nu cumpăra nici un obiect dela Jidovi, nici a-i întrebuința la nici un serviciu. „f) Toate națiunile, care vor adera la aceste decisiuni, să intervină prin poliții la guverne a face legi în acest sens, pentru care să se institue comitete, care prin petițiuni colective, să ceară aplicarea acestor decisiuni. „Comitetul național central din România în comitatitate cu aceste dispozițiuni, vine a face un călduros apel la Români din diferite orașe din țeară, a se întruni în comitete spre a formula petiții, ca la deschiderea camerelor să se ceară a se face legi restrictive de acest fel, ca să-i facem pe Jidovi a ne părăsi țeara, spre a nu fi siliți a-i lua la goană cu alte mijloace.“

Comitetul central.

Unirea personală a Belgiei cu Olanda. În timpul mai recent a început a se vorbi în presa belgiană și olandeză de un proiect, care e de interes european. E vorba de unirea personală a Belgiei cu Olanda în cazul când ar muri regele Wilhelm III al Țerilor-de-jos. Planul acesta s'a ivit pentru întâiași-dată în anul 1874 în „Gazete de Lorraine“ ce apare în Meș și a fost primit și în „France“ a lui Emile de Girardin. Pentru susținerea planului s'a ținut atunci, că raportul dușmănos dintre Franța și Germania se poate face nepericulos prin crearea unei zone neutrale între cele două state rivalizatoare. Această zonă neutrală avea să conțină, ca cel mai tare membru, regatul unit olandez-belgian împreună cu Luxemburgul, și apoi să cuprindă și Alsația, Lotaringia și Elveția. De atunci prin apropiata stingeră a casei de Orania, executarea ideii, de a se crea prin unirea Țerilor-de-jos cu Belgia și cu Luxemburgul un stat european nord-vestic mai puternic, s'a apropiat cu hotărire, și distinse foi olandeze nu-și ascund îngrijirea de soartea ce așteaptă regatul. Nu-i vorbă, dreptul de urmare la tron al prințesei Vilhelmina, unica fiică a regelui, e regulat prin lege, dar tinica moștenitoare a tronului va avea să deede deodată cu mâna sa și un regat. Prin urmare nici Olandezilor, nici Europei nu le poate fi indiferent, cine va intra, poate într'un deceniu, în vechiul castel regesc Het Loo. Olandezii ar vedea într'un prinț german numai un instrument pentru a fi încorporați la Germania. Și într'adevăr ridicarea unui prinț german de rege al Țerilor-de-jos ar trebui să provoace o complicațiune europeană. Din contră, prin o unire personală între Belgia și Olanda, provocată prin plănuita căsătorie a moștenitorilor tronului din amândouă părțile, echilibrul european nu s'ar turbura în nici un mod și s'ar corespunde mai bine intereselor ambelor regate. La curtea regală belgiană nu se lasă din vedere această idee favorită, și Europa deja în curând ar pute fi pusă, printr'o călătorie a succesorului la tronul belgian, prințul Balduin de Flandra, la castelul Loo, în fața unui fapt împlinit.

Congresul internațional de statistică, care trebuia să se țină în cursul lunii Septemvrie la Roma, a fost amânat din cauza condițiunilor sanitare ale regatului italian.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886.)

N-rul 38,506.

VI. b.

Ordonanță circulară.

(Urmare.)

Deoarece §-ul 68, pentru comunele mici, acordă dreptul de a alege tutorul orfanal communal totalității reprezentanților comunale din comunele coaliate, dar' deoparte legea nu le dă reprezentanților comunale dreptul de candidatură, ear' de altă parte nu hotărăsece, cine face candidatura tutorului orfanal cercual, cred de cuviință a pune în vederea publicului comitatens, că candidațiunea tutorului orfanal cercual poate cu tot dreptul să fie întemeiată pe o analogie dedusă din acele dispozițiuni ale legii, în virtutea cărora dreptul de a candida pentru posturile de notar și de medic cercual (care de asemenea atrînd dela alegerea totalității corpurilor reprezentative, respective a unei corporațiuni electorale analoge) îl execută președintele adunării restaurative.

În ceea-ce privesc alegerea personalului de ajutor și de manipulațiune în orașele cu magistrat reglementat, care au să se facă de corporațiunea reprezentativă, dispozițiunile legii au să fie aplicate astfel, precum ocuparea acestor posturi a fost până acum în singuraticele orașe reglementată prin statute; care va să dică, dacă menționaților dirigători li s'au încredințat funcțiunile lor pentru un period de 6 ani, ori după trecerea acestui period, ori dacă în restimpul acesta unul ori altul din posturi a devenit definitiv vacant, corporațiunea reprezentativă va împlini prin alegere postul, respective posturile ce ce se află în vacanță.

Ordonanța, prin care în virtutea împuneriilor ce 'mi-se dă prin § 69 voiu reglementa polițiie de oficiu și de serviciu ale căpitanilor de polițiie ce în virtutea acestui § și a §-ului 166, alin. 2, au să fie numiți de comiții supremi și le voiu precisa atât față cu dirigătorii locale ale orașelor cu magistrat reglementat, cât și față cu municipiile în marginile puse de lege, i-se va trimite publicului comitatens mai târziu.

Același § 69 dispune, că față cu un antiste, care din cauză de boală e incapabil de a-și împlini datoriile oficiale, mai înainte de a fi înlăturat din postul seu are să se urmeze aceeași procedură, care se urmează la pensionările făcute din oficiu pentru cauză de boală.

Prin aceasta legea s'a pronunțat, că față cu antistele, care fie prin defecte corporale, fie prin defecte spirituale devin incapabili pentru oficiul lor, trebuie să se procedă astfel, ca mai înainte de a fi înlăturați din postul lor, prin o cercetare făcută de oameni speciali să se constate, dacă respectivul prim boala sa a devenit incapabil de postul seu numai pe un timp oarecare, ori pentru totdeauna.

(Va urma.)

Din public.)*

Onorabilă Redacțiune!

Necăjit până în suflet, am creșut să mai fac o încercare și pe calea aceasta.

De când cu venirea noului nostru protopop, a Părintelui Ioan Căndea, numai cine nu vrea, acela nu intră cu protopopul în tîrg de despărțenie. Căci Părintele protopop dela noi e milostiv; dacă lipsece pincinile dintre bărbat și femeie, asemenea păstorului celui bun, le mai caută și dînsul. Alceva să aibi numai la îndelete, și porneala e gata. La atîtea se pricepe și noua noastră făclie.

Cum, cum nu, destul că într'o bună dimineață, ca mulți alții, fără de a ști, m'am trezit și eu înămolit în proces de despărțenie. Până la o vreme țineam lucrul de glumă. Într'una din zile mă chiamă însă Părintele protopop la sine și cu glas înalt îmi cetesce deliberatul dela măritul Consistor, prin care mă declară despărțit de nevastă.

Uimit de această nădrăvănie, am alergat la Sibiu și în terminul legal m'am prezentat la Părintele protopop cu defensorul matrimonial, Părintele Georgiu Bobeș din Sibiu, spre a-mi lua informațiunea din acte și a-mi pregăti apelațiunea. Dar' ce se întemplă? Cunoscînd poate Părintele protopop Căndea, că ar fi mai bine să rămână lucrul sub obroc, deneagă mai întăiu Părintelui Bobeș dreptul de defensor matrimonial și nu voiesce să-i pună procesul la dispozițiune; ear' la cererea mea, ca să-mi îngăduie mie decopiarea protocoalelor de despărțenie, în cuvinte potrivite de Ioan Căndea, dar' prea înjositoare de poziția ce ocupă, în potriiva hotărării lămurite din lege, 'mi-a denegat decopiarea, încercînd să mă dea de spinare afară, ear' defensorului matrimonial adresându-i cuvinte de ocară.

De atunci s'au strecurat pare-'mi-se mai bine de 3 luni de zile; și nu mi știu nimic de soartea apelațiunii insinuate.

Întreb acum pe calea aceasta pe dl defensor matrimonial, căruia eu i-am plătit, împlinitu-și-a datoriat la măritul Consistor, ca să nu-mi perd dreptul de apelațiune și pregătitu-mi-a apelațiunea? căci eu nu pot crede, că la măritul Consistor să fie ajuns lucrul de nou sub obroc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Sînt om necăjit, cu casa risipită de atîta vreme, și dacă nici la măritul Consistor nu voiu afla dreptatea, nu știu ce să mai fac. Dacă lumina, care se chiamă a fi lumină între noi, e întunerec, apoi e foarte îndreptățită dicala: că „Teara-Oltului, para focului“, căci pretinsa lumină dela noi nu e lumină, ba nici hopaiță, ci curat întunerec.

Avrig, la 27 August 1886.

Ioan Stefu din Avrig.

Varietăți.

(Omorit de un barbier.) Orașul Providence (Rhode Island) a fost teatrul unei drame extraordinare și care are să facă mare reu barbierilor americani. Până acum, barbierii se mulțumiau să radă pe clienții lor, spunîndu-le într'una la palavre sau propunîndu-le o pomadă sau o apă oare-care pentru crescerea părului; dar' nu mergeau cu curagiul, ca să le taie și gîtul. Cu toate acestea, eacă tocmai ceea-ce s'a întemplat la Providence. Patrick Mac Carron, un barbier în etate de douăzeci și șese de ani, a tăiat cu briciul gîtul unuia din clienții sei, anume James Crosby, precând îl rădea. Crosby a fugit pe stradă cu obrazul plin de clăbuc de săpun și curgîndu-i sîngele șiroac din rana ce i-se făcuse. Dar' nu a putut să meargă mult și a cădut mort pe trotuar. Barbierul îi tăiasse artera carotidă. Mortul era un băcan din vecinătate, în etate de vre-o patruzeci de ani. Pare că omorîtorul avea accese de nebulie. Acum aproape o lună, un medic ordonase, ca să fie dus într'un asil de nebuni, dar' ordonanța n'a fost executată, și rezultatul a fost, că barbierul, într'un nou acces de nebulie, a tăiat gîtul primului client ce i-a eșit înainte.

(De ale Americanilor.) În 1871, un anume Ernst Klook, atunci în etate de 32 de ani, se căsătorii cu o jună fată de 15 ani, Ana Young, cu care avu doi copii. Într'una din zile, în 1876, Klook plecă în Filadelfia, sub cuvînt, că se duce să vadă expozițiunea, și de atunci soția lui nu mai auzi vorbindu-se de el. Creșd că este mort, d-na Klook se căsătorii pentru a doua oară, în 1881, cu un anume Kind, și fondă cu oul ei soț o spălătorie, care aji merge foarte bine, la Chicago. Acum câteva zile, Klook se duse la Chicago ca să-și găsească soția. Femeia, vedînd pe primul ei soț în casa în care locuia cu soțul ei de al doilea, călă leșinată. Kind, care lipsia de acasă, intră tocmai în aceste împrejurări. Femeia, venindu-și puțin câte puțin în simțire, cei doi soți în loc să se cete între ei, făcură contractul următor, în fața unui cărcimar de alături, pe care-l chemară ca martor: „Chicago, 17 August 1886. — Pentru suma de 200 dolari pe cari, 'mi i-a plătit Fritz C. Kind, consimt a renunța la toate drepturile mele asupra tovărășiei și a persoanei d-nei Ernst Klook, fosta Ana Young.

„Semnat: Ernst Klook.“

În schimbul acestui ciudat document, soțul cel de al doilea a dat celui dintăiu 200 dolari. Klook și-a îmbrățișat copiii, cari nu l-au cunoscut, a strîns mîna celui de al doilea soț al soției sale, și-a luat adio dela ea, și a plecat la Saint-Louis.

Posta ultimă.

Radna, 13 Septemvrie n. La catastrofa de ieri au murit șese persoane; numărul răniților încă nu e cunoscut.

Berlin, 13 Septemvrie n. Astăzi s'a deschis congresul pentru promovarea nisuițelor de colonizare; în presidiu s'a ales și Dr. Carol Wolff din Transilvania.

Sofia, 13 Septemvrie n. Astăzi s'a deschis Sobrania. Stambuloff a ținut discursul în numele regenței. Aducîndu-și aminte de manifestul Principelui, în care acesta declarase, că abdică, pentru de a se stabili bunele rapoarte între Rusia și Bulgaria, și în fața criticei situații, vorbitorul e convins, că toți Bulgarii fără deosebire de partid vor sprigini guvernul, ca să se mențină ordinea și țeara să ease din actuala crasă neatinsă. Spre alegerea noului principe se va convoca în curînd Sobrania cea mare. Un deputat strigă: „Cel dintăiu cuget al nostru să fie la Principele absent!“ La ceea-ce ridicîndu-se Sobrania strigă: „Trăiască Principele!“

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Sofia, 14 Septemvrie n. Se așteaptă recunoascerea regenței din partea marilor puteri. Unii agenți diplomatici se dice, că ar fi primit deja ordinul, de a încunoștința pe guvern despre aceasta.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Economic.

Piața din Sighișoara, 11 Sept. Grâu curat hecto-
litra fl. 5.50 până fl. 6.30; grâu mestecat fl. 4.20 până
fl. 4.70; sâcara fl. 3.60 până fl. 4.—; ovésul fl. 2.40 până
fl. 2.60; cucuruzul fl. 4.50; fasolea fl. 4.—; crumpenele
fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; linteia 20 cr.; mălaiul 10 cr.;
lumini de sêu chilo 50 cr.; săpunul 26 cr.; sêu brut 23 cr.;
sêu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de
vită 32 cr.

Cursul pieței din Sibiu

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Hartie-moneta română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de Bupapasta

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Rentă de aur ung., Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta de aur ung., Amortisarea datoriei căilor ferate, Bonuri rurale ung., etc.

Bursa de Bucuresti.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Cota oficială dela 11 Septembrie, Renta amort., Act. de asig. Dacia-Rom., etc.

Advertisement for wine featuring 'Vinuri naturale transilvănene premiate' and 'Vinuri de pe Târnava'. Includes medals from Vienna 1873 and Szegedin 1876, a bottle image, and a list of prices for various wine types.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a unei în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amănunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vânzare:

- Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I., II., III., IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante.
Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, profesor gimnasial.
Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți.
Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași.
Renașterea limbii românești în vorbire și scriere, invederită și aprefiată de Dr. Gregoriu Silași.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. G. Borgovan.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu.
Trandafiri și vioarele poesii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul.
Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu.

- Brandă sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș.
El trebuie să se însoare.
Puterea amorului.
Numerii 76 și 77.
Herman și Dorotea.
Economia pentru scoalele populare.
Petulantul.
Probitatea în copilărie.
Nu mă uita.
Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puilei de aur.
Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali.

- literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a dezvoltat mult zel împreună cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și spriginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesitam nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.
Manual de Gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud.
Manual de stupărit de Ioan Costin.
Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:
Micul mărgăritar sufletesc.
Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexele.
Cărticică de rugăciuni și cântări pentru prunci scolari de ambe sexele.
Visul prea sântei vergure Maria, a Născătoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase.

Tot acolo se plătesc cu prețuri urcate acțiunile dela „Albina“ și „Furnica“ și cu prețurile originale acțiunile dela „Ardeleana“, „Mureșiana“, „Timișiana“ și „Economul“.